

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda (201) 434-0237. UNA (201) 451-2200.

Subscription 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00. UNA members 1 year \$15.00. Change of address \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАО — \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чек і грошові перекази виставляти на "Свобода".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи можлива згода

Москви і Пекіну?

В американських газетах появилася світлина советського міністра закордонних справ Едуарда Шеварднадзе у розмові з таким же комуністичним міністром у Пекіні. Водночас заповіджено, що у травні цього року, на запрошення від Пекіну, полетить туди Михайл Горбачов. Відколи в жовтні 1949 року китайські комуністи перемогли у громадянській війні і проголосили „Китайську Народну Республіку” з лідером Мао Дзедонгом у провіді, а демократичний відлам китайців з провідною партією Куомінтанг переїхав на великий острів Формозу з своїм лідером Чянґ Кайші, відносини між Пекіном і Москвою переходили різні стадії. Спершу ці обидві комуністичні територіальні велетні підписали 30-літній „пакт приязні”. Але вже в 1960-их роках приходило між СРСР і суходільним Китаєм до кривавих прикордонних сутичок. Китайці закидали більшовиків „зрадою чистого марксизму” — однак насправді не йшлося тут про ідеологію, а про претенсії Китаю до колишніх китайських земель, загарбаних царатом, який використав військову слабину Китаю.

Америка не визнала була комуністичної китайської Республіки і підтримувала Республіку Китаю на Формозі. Але президент Річард Ніксон і його державний секретар (спершу радник у справах Крайової безпеки) Генрі Кіссінджер, колишній професор Колумбійського університету в Нью Йорку, рішили змінити політику супроти Далекого Сходу. Кіссінджер на запрошення від Пекіну, передав, що його один швейцарський журналіст, полетів у строго засекреченій місії до Пекіну та, вернувшись відтіль, запевнив Ніксона, що прірва між Пекіном і Москвою така широка і глибока, що ці два комуністичні велетні ніколи не замиряться на протиамериканській платформі. Всередині Китаю теж варилось. Найгірше було за так званої китайської культурної революції. Був час, коли сам китайський лідер Мао Дзедонґ признав, що в репресіях проти опозиції загинуло 800,000 осіб; у ході подій у Китаї арештували були по ньому вдову. Коли Москва пересунула ближче кордону Китаю свої ракети з атомовими „головками” Мао Дзедонґ чинично заявив: „Ми можемо собі дозволити, щоб загинув один мільйон китайців, адже залишиться ще 900 мільйонів”.

Усі спроби направити московсько-пекінські відносини не вдавались. Коли ж тепер раптом Китай рішив перевести з Горбачовим конференцію на вершинах, то до цього штовхнула його та сама причина, яка продиктувала Горбачову шукати злагоди з демократичним Заходом: економічна скрута.

Не проголошено ще докладної дати, коли президент Буш поїде до суходільного Китаю після похорону імператора Гірогіта в Токіо, але це напевно буде швидше, аніж травнева візита Горбачова в Пекіні. Джордж Буш був першим американським дипломатом репрезентантом Америки в Пекіні і він недавно сам заявив, що має з тамтешніми лідерами, включно з наступним диктатором Донгом приязні взаємини. До всіх тих справ, які були намічені для нарад Буша з китайськими лідерами — головню господарських та, політичних, китайсько-японські взаємини, долучилася тепер ще одна поважна тема: китайсько-советські відносини. Американська держава верхівка напевне не стурбована запланованою візитом Горбачова в Пекіні, як і не турбувалася відвідинами Горбачова у Кубі Фідела Кастра. Всі ті держави і з могутніми арсеналами зброї економічно такі кволі, що при всіх їхніх експансивних амбіціях і апетитах — не всіли розпочинати будь-яку воєнну авантюру. А тепер все ще актуальний і важливий вислів Наполеона, що для ведення війни треба мати: „Гроші, гроші і гроші”.

Після відвідин у Пекіні Ніксон полетів був до Москви, щоб запевнити тамтешніх можновладців, що його візита в Пекіні не була звернена проти СРСР. Формально „ні”, але насправді Ніксон і Кіссінджер створили невідписаний, але фактичний блок Америки, Китаю і Японії, тим паче, що це Америка замирила Китай із своїм смертельним ворогом і окупантом за Другою світовою війною — з Японією. У минулому тижні перебував у Білому Домі японський прем'єр Нобору Такешіта. Можна здогадуватися, що там уже була мова про подорож Горбачова до Пекіну. У широкому світі, здається, ніщо не діється. Але діються прецікаві події.

Як вже стало загально-відомо, Москва ганебно програт війну в Афганістані і її „непобедима” армія вийшла з неспадковою після довгої кривавої війни з величезним афганським народом. І хоч советсько-московські ватажки на всі лади намагалися перекопати світ, що, мовляв, їхня „доблесна” армія не була переможена на полях бою, але що вона „добровільно” вийшла з Афганістану, то цьому ніхто, а, мабуть, і самі кремлівські головаці, не вірять. З іронічною умішшою свідомістю будучої заяву головнокомандуючого московськими військами в Афганістані, генерала Громова, який заграв (мабуть сама Москва наказала йому так заграти), комедію „великого героя”, коли він, переступивши останній афгансько-советський кордон, буднично заявив: „советська армія в Афганістані не була переможена в боях, вона добровільно вийшла, виконавши там своє завдання...” А це явна брехня: ця московсько-советська армія окупувала загарбників (в якій, на превеликий жаль, мусіла брати участь і українські воєняки та воєняки всіх інших поневоленіх Московського народу) не виконала свого завдання: ця армія советсько-московських загарбників пішла була до Афганістану на те, щоб допомогти тамтешнім

Степан Женецький

АФГАНІСТАН — РОЗВІЯНІ МРІЇ МОСКВИ

московським запропанцям-зрадникам, афганським комуністам, встановити комуністичний лад, а насправді, щоб поневолити афганський народ, але свободолобіві афганці відбили цей московський наїзд і прогнали московських загарбників.

(Тут на місці буде відзначити, що як уже подали кремлівські власті, отого погромщика Афганістану, ген. Громова, назначила Москва командуючим київської військової округи. Чи не призначив його советський уряд на Україну на те, щоб він громив так само Україну, як громив Афганістан, якби українці стали домагатися повної волі? — СЖ).

Західні військові знавці вірно відновлюють, що програна Советському Союзу в Афганістані розторопила двоє дотеперішніх фальшивих понять, про советську мілітарну потугу: одна — це віра СРСР і цілого світу, про „непобідимість” советської армії; і друге — це „непомилність” плянування советських військових провідників.

До афганської війни, — пишуть західні військові знавці, — советська армія втілювала славою майже містичної пропорції в очах росіян, (але не поневоленіх народів. — СЖ). Ця слава непереможности советської армії постанала внаслідок її перемоги над Німеччиною в Другій світовій війні. Советський воєняк втілював у собі все, що було найкраще і шляхетне, в очах москалів, (але тільки москалів — СЖ), не зважаючи на всі недоскопости московсько-комуністичної системи, росіян, (але тільки росіян — СЖ), обожнюють своїх „бойців”, і взагалі, військову службу

„Подвиги советської армії”

Для росіян, то навіть такі безславні поступки советської армії, як наїзд на Мадяріну в 1956 році і на Чехословаччину в 1968 році, додали блиску до слави цієї армії, бо їх росіян уважали за героїчні акти в обороні комунізму. Вмариш до Кабулу, столиці Афга-

ністану в 1979 році, що причинилося до довгої бо аж 10-річної жорстокої війни, також був прославлюваний, як сповнення „міжнародної повинности” та причиною до московсько-советської слави.

У додатку до великої пошани, якою втілюється у росіян усі звичайні воєняки, советські високі командири з давна славляться своєю „науковою метою” мілітарного плянування, на підставі якого ніби можна передбачити вислід кожної військової акції із докладністю наукового фізичного права. (Шкаво, що тепер у москалів усе є „наукове”: „науковий Марксизм-Ленізм”, „науковий соціалізм”. Але, як виявилось, советські генерали помилились, чи перерахувались відносно афганської війни, а це значить, що треба сумніватися, чи москвовські військовики є аж такі непомилні у своїх „наукових передбаченнях”.

І хоч советські високі військовики твердять, що афганістанська війна була зовсім відмінною відносно, та що способи її провадження не були б застосовані, якби війна почалася в Європі, але вона виявила різку недостачу советських воєняків до невдачу советського генерального штабу у випрошанні переможної стратегії в цій війні.

(Закінчення буде)

М. Мельник

ПРО ІНТЕРВ'Ю ШЕЛЕСТА

валося. На пленумі теж. Наступного дня вийшов указ про призначення мене заступником голови Ради Міністрів СРСР. Як знаємо з недавніх подій в Казахстані, Азербайджані та інших, Горбачов робить прибілизно те саме.

Тотальну відсутність політичної автономії в Україні видно не тільки в адміністративній економіці України, але навіть в культурній діяльності. І тут ми можемо довідатися і про іншу проблему, на яку натякає Шелест у своєму інтерв'ю, цебто про проблему керуваної Москвою русифікації.

Шелест росіяни звільнили за націоналізм. Невже ж Шелест ставив інтереси України понад інтереси СРСР? А може він був навіть закритим націоналістом? Обсервуючи об'єктивно потягнення і вислови Шелеста за часів його урядування, воно неможливо було підозрювати його у цього роду переконання. Він був цілковито лояльний адміністратор України.

Лояльність ту можна дуже виразно завважити в інтерв'ю. У теперішній ситуації, та дивлячись на його заавансований вік, Шелест не мусів би приховувати свого „націоналізму”. Та ціле інтерв'ю є позначене шкільною лояльністю до імперії. Хоч він і знає, що формально його звільнили за націоналізм, то не зважаючи на це він дотепер не вірить, що націоналізм міг бути причиною його звільнення. Він вірить, що... почина — в особистих мотивах”.

Шелест напевно не був перекінчиком в роді Шербицького чи Маланчука. Та тут в дійсності не в цьому діло. Уряд Брежнєва вирі-

шив у неформальний спосіб припинити русифікацію України. До цього Шелест швидко не наважувався. Для цього треба було українських яничарів, які з енергією та завзяттям русифікацію випрошували б в житті.

Проблеми „обмеженої суверенности” України та русифікаторського натиску уряду Брежнєва швидко вирішувалися Шелестом: „Він (Суслов) вимагав найкращого злиття націй, їх мов і культур”.

Нам варто теж завважити, як центральний уряд СРСР безпосередньо і понад голову адміністрації України заборонив продукувати фільм про Тараса Бульбу та стягнув з обігу книжку Шелеста. „Часто в нас виникали суперечки з цим ідеологією, культури. Ось приклад. Ше покійний Довженко написав кіносценарій про Тараса Бульбу. Та фільму не було. Потім за цю справу в'язався Бондарчук. З великими труднощами картину зробили, але не показали. (...) Пізніше, коли я вже був у Москві, Суслов організував статтю в журналі „Комуніст України”, в якій критикувалася моя книжка за звеличання козацтва. Але ж в козаках не служив, а користувався архівами. Книжку через місяць видрукували”.

Речі ці нічого спільного з націоналізмом не мають. Та вони — разом з „Собором” Гончара — мають до діла з плеканням українських історичних та культурних традицій. А цього роду речі є основною перешкодою для тих, хто збирався збирати перевиновати українців на росіян.

Про подібні акції доведусь

мось теж з недавньої доповіді Д. Павличка: „...треба звертати увагу громадськості на деякі великодержавні вибрики центральних міністерств, як, наприклад, на „інструкції відносно інвентаризації і охорони музейних цінностей, що знаходяться під опікою державних музеїв СРСР”, надіслану в музеї України Міністерством Культури СРСР 1984 року. В інструкції сказано: „Вся документація відносно інвентаризації і охорони подана в цій інструкції, ведеться на російській мові”. А документація нараховує 25 позицій, обіймаючи фактично всю музейну справу”.

На жаль, надто багато членів української провідної верстви б'ються за українську мову, пишуть про українських козаків, вірують на українські теми, співають українські пісні. Є напевно між ними і українські самостійники, хоч і до того „злочину” вони публічно не признаються. Та надто багато з них — це лояльні піддані імперії, а після Переяславської угоди таких людей в Україні ніколи не бракувало.

Коли б комуністичний режим в СРСР почав розлітатися і українські самостійники почали б боротьбу за незалежність, тоді не все можна бути певним по чий стороні вони стали б. Чи Шелест став би по стороні українських самостійників, чи борючись би „марксистсько-ленінською” — а в дійсності російською — імперією? Тут правдоподібність, мабуть, не більша за п'ятдесят відсотків. На шість, кількість людей, що не бояться одверто заявляти себе українськими самостійниками, росте. Це й є ті люди, що матимуть вирішальний вплив на політичну долю України в будучности. Щоб тільки їх було досить.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Володимир Баран

Тріумфальний концерт

О. Криси в Дітройті

Западливості, енергії та зв'язкам Вірка Балея, диригента симфонічного оркестру в Лас Вегасі, завдячує українська громада Америки і Канади приїзд до цих країн світової слави українського скрипала Олега Криси.

Членкиня 50-го відділу в Ен Арборі, В. Балея піддав думку організувати концерт для нього в Дітройті. Час для його підготовки був дуже короткий, бо за кілька місяців. Представники кількох організацій створили комітет, який узявся за це діло і завдяки гармонійній співпраці тих людей, ця ініціатива увінчалася надзвичайним успіхом. Йшлося дати нагоду випити сдиному українському інструменталістові світової слави, як також щоб тут дати нашій публіці нагоду почути цього знаменитого скрипала, який вже має за собою десятки, а може й сотні концертів у різних країнах світу, здобувачи всього найкращого похвали.

Відразу зродилося бажання повідомити про це та кожну американську публіку і музичних критиків місцевих газет. Члени комітету та управ Культурно-Громадського Клубу та Музичного Інституту навізали контакти з американською пресою, радіо та музичними відділами університетів, повели інтенсивну пропаганду серед цих осередків. Звичайно, побороти байдужість американської публіки до всього, що українське, справа нелегка. І хоча точно не в відомим скільки неукраїнців прибуло на цей концерт, їхня присутність в залі була помітна.

Через шість тижнів лунали в радіо повідомлення про виступ українського скрипала. Інтенсивна праця членів комітету серед української громади також довела до небуденного успіху, коли взяли під увагу, що на концерт прибуло коло 700 осіб. Ця численна присутність була також виявом спроти нашої громади почуття рідного земляка, та своєю присутністю віддати йому пошану та висловити вдячність за естетичні переживання, які породжує його гра.

У свій репертуар Олег Криса включає твори композиторів непрямої національної вартості, речі солідні, різних епох і різних стилів, які вимагають не тільки технічної виртності, але також розуміння притаманності кожного стилю, інтенції композитора, які зчирти опираються на інтелектуальну дозрілість виконавця.

Доказом всебічного опанування музичної творчості, — це включення Крисом в репертуар концерту композиції класичного, романтичного і сучасного стилів.

Соната ч. 1, Д. Мейджор Бетговена, твір класичної ясності і академічного побудови, відзначався в його виконанні чіткістю математичного складу.

Українська світличка допомагає батькам виховувати дитину.

фортуни твердило народне прислів'я; ще найдовше з них прожив Бяфало Бил, (перерізаючи до краю табуни кензаских буйволів), від чого й дісталось йому відоме наймення.

А буйволів же колись було тут 60 мільйонів; у їхню пам'ять місцевий скульптор Піт Фелтен побудував величавий монумент, а яких тузін живих буйволів найшов собі захист у геійському природному заповіднику. Мрією Бяфало Била було оснувати тут же біля Геісу свою місто з не абиякою назвою, ні більш, ні менш — а місто „Рім”. Вже й поклав він основи під місто Рім „другого Ромуля”, однак воно не втрималося довго, головню через неспроможність конкурувати з побудованою у той же час приазліничною станцією Геіс. Нарешті пошукав собі Віліам Коді (Бяфало Бил) слави в доколасвітні пригодах на чолі свого мандрівного цирку. Як кажуть старожилі, особисте життя не багато варте тоді було, про що свідчить і перше тут на „Дикому Заході” кладовище, т.зв. „Бут гил” (бо ховали на цьому цвинтарі людей „з чобітьми на ногах”), запевнені чільними авантюристами в терені й чисельним людом із усіх сторін, без імені і прізвища. Дожити в оті дні „стрілянини з коліна” середнього людського віку було не легше, як у добу неандертальської людини. На запит туриста, чи хтонебудь тут, на авансцені перманентних сутичок і стрілянин, доживши старого віку, помер нормальною смертю, провідник тури по старому місті задумався хвилину-дві, заки назвав декількох тогочасних громадянськості. Та це коли ще було, тепер не так уже, тут усюди куди спокійніше, як денебудь на сході, чи на Далекому заході.

(Закінчення буде)

Президент Квінсу підписала проклямацію державности

Під час підписання прокламації Дня Української Державности і Соборности (стоять, зліва): Василь Бочевич, Марія Гречин, Стефанія Галатин, Стефанія Гуда, Мирон Бурик, о. О. Гавкалюк, ЧСВВ, президент повіту Квінс Клара Шулман, Іван Вітук, Стефанія Наум, Стефан Самбой, Василь Наум, Стефанія Боднарчук, Стефанія Рудик, Степан Боднар.

Українська громада в Асторії, заходами трьох Організацій Українського Визвольного Фронту — 35-го Відділу ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ ім. княгині Ольги Володарки і Осередку СУ-МА ім. Михайла Сороки, кожнорічно відзначає свято Державности і Соборности, участю у торжественній Службі Божій з прапорами, святоточними сходами, або

масовою участю громади в академії, що її кожнорічно влаштовує в Нью Йорку Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій.

Одну з важливих подій є зорганізована участь представників громад і парох української католицької церкви Чесного Хреста о. Олександра Гавкалюка, ЧСВВ, у бюрі президента

повіту Квінс Клари Шулман, яка радо приймає українську делегацію і підписує та передає на руки уповноважених Проклямацію проголошення свята української Державности і Соборности.

Церемонія підписання в цьому році відбулась 23-го січня і в ній брали участь 14 осіб.

10-ий З'їзд Дрогобиччини

З присми́стю повідомляємо земляків Дрогобиччини — землі Івана Франка, що 10-ий ювілейний центральний З'їзд відбудеться на оселі Українського Братського Союзу „Верховина“ в Глен Спей, Н. Й., в суботу і неділю, 10-го і 11-го червня 1989 року.

У зв'язку з тим, що на денному порядку нарад буде багато важливих справ до вирішення, прохаємо всіх наших земляків вже від тепер приготуватися до цієї милої зустрічі. Тож ідемо всі на „Верховину“.

В справі перебування на оселі просимо вже звертатися до Адміністрації „Верховини“, де отримаємо всі інформації. Кошти перебування за два дні від особи — 65 дол., що включає кімнату, бенкет — коктейль, сніданок, обід.

Адреса: UFA Resort Center „Verkhovyna“, Glen Spey, N.Y. 12733; тел.: (914) 856-1323.

За Управу Центрального Комітету Дрогобиччини:

Степан Гавриш
в.о. голови

Роман Микита
касир

Микола Курчак
голова

День незалежності в Ельмайра і Ельмайра Гайтс

У неділю, 22-го січня, українська громада Ельмайра і Ельмайра Гайтс під проводом місцевого Відділу УКА відзначила 71-шу річницю української незалежності.

Вже тиждень перед тим український прапор повісив на міській ратуші. Посадник міста Ельмайра Джеймс Гер прочитав прокламацію у присутності української громади.

Святування розпочалося Службою Божою, яку відправили о. Юрій Лукач та о. д-р Мирон Ткач. Після відправи процесія пішла до пам'ятника Тара-

сові Шевченкові, де були відспівані американський та український гимни. Відтак усі повернулися і в церковній залі був приготований традиційний український обід, після чого прокламації відчитали голова повіту Роберт Денсбергер, посадики Дж. Гер та посадики Гайтс Гордон Врінк. Заповідачем був Володимир Курчак, а головним промовцем — о. д-р Мирон Ткач з Сиракузів.

Свято закінчилося відспіванням українського гимну „Ще не вмерла України“.

Павло Німеш

На Захід...

(Закінчення зі стор. 1)

Україні під тією ж назвою „Червона калина“. Далі поетичне слово репрезентують поети-прикарпатці: Тарас Мельничук, Тарас Романюк (нині вчиться в Канаді, в одній із духовних семінарій Манітоби), Ярослав Гасюк. Подается повторний передрук з журналу „Україна“ за 1971 рік віршів поета Тараса Мельничука, присвячених Лесі Українці (в 1988 році до 75-их роковин з дня смерті поетеси). Завершує відділ проза Д. Гриньківа (дві новели „Валили хату...“, „Гнале, йой!“).

Другий за обсягом відділ „Золоті ворота“ відкриває Остап Качур статтею-роздумом про поема Бориса Олійника „Сім“. Ігор Кічак подає статтю-дослідження на історичну тему „Критичні замкнуті з Пролетом Троїні“ („Слово о полку Ігоревім“). Тарас Романюк виступає з статтею на релігійно-філософську тему „Чорнобиль“ (роздуми про те, чи несе зневіра в Бога погіршення людству і приклад чорнобильської трагедії, як попередження). Євген Грицьків виступає зі статтею на тему вироблення стицизму і глі-

бокої віри в Бога під назвою „Гомо сапієнс“.

У відділі „Наша спадщина“ опубліковані вірші Б. Чупринки „Рідний край“, Теодозія Осьмачки „Лист“, Дмитра Фальківського „Десь за стіною“, а також оповідання Г. Горліска „Грабар не винен“ про голодові страждання на Київщині в тридцятих роках.

Єдиний лист Лева Лук'яненка з записами до Ігоря Кічака поміщено у відділі „Листи та відгуки“ (роздуми про сенс перебудови після вильзду на засланні). Завершує номер відділ „Хроніка“, в якому поміщено чотири повідомлення на тему культурного життя Прикарпаття: про відкриття пам'ятника Олексі Довбушеві в садби космачко-го жителя М. Дідина; відкриття пам'ятного знаку в селіш Печеніжних до 250-річчя початку опришківського руху під проводом О. Довбуши; відкриття музею писанкового розпису в Коломиї (єдиного на Україні); статтю про відкриття музею писанкового мистецтва в Коломиї супроводжують фотографії церкви Благовіщення, в якій відкрито музей; прем'єра п'єси Коженьського „Верховинці“ у Коломиї.

ВЖЕ ВІД ДОВШОГО ЧАСУ шадничко-позичкова індустрія в ЗСА має деякі клопоти у наслідок цілого ряду помилок рішень, які і надувають до того ступеня, що Федеральний уряд мусів прийти з допомогою. Вся ця допомога дорого обійшлася Урядові та поважно захитала віру вкладачів грошей у стабільність цієї індустрії. Щоби відновити довіру громадян в захитану промисловість голова Федеральної ради валютних резерв Алан Грінспан проголосив, що рада є готова допомогти готівкою всім тим шадничко-позичковим банкам, що цього потребують з уваги на відтягнення готівки депонентами.

СПІКЕР ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ Джим Райт заявив, що президентів Джорджів Бушів прийде вибирати між тактикою співпраці з Конгресом та гострою партійною конфронтацією, що його минулого тижня надав новий ексекютивний директор Республіканського крайового конгресового комітету, Едвард Роллінс. Такі погрози впали у наслідок заходів деяких кіл перевірити Райта поведінку чи радше його фінанси перед Етичною комісією Палати Репрезентантів. Роллінс сказав, що республіканці долають всіх зусиль у виборах 1990 року щоб позбутися Райта з Конгресу.

Присутній

Президія Української Американської Координаційної Ради

повідомляє всіх представників організацій та відділів,
що наступний

РІЧНИЙ З'їзд Крайової Ради УАКР

— відбудеться —

в суботу, 4-го березня 1989 р. о год. 10-й ранку

в Українському Народному Домі в Нью Йорку

при 142 Second Avenue, New York, N.Y.

Д-р ІВАН О. ФЛІС
Голова Президії

Д-р БОГДАН ШЕБУНЧАК
Голова Крайової Ради

Січневі роковини у Бриджпорті, Конн.

Делегація представників українських організацій Бриджпорту у посадики Т. Бюсі після підписання прокламації.

Заходом місцевого відділу УКА, під проводом голови Василя Пелешука відбулося відзначення 71-ї річниці проголошення незалежності Української Народної Республіки. 20-го січня о год. 2-й у приміщенні посадики Томаса Бюсі в Сіті Голл відбулося підписання прокламації в присутності делегації — священників і представників українських організацій.

У неділю, 22-го січня, о

год. 11-й на міській площі був вивішений український прапор у присутності українського громадянства. О год. 12:30 в залі української католицької церкви відбувся святоточний обід з короткою програмою. Були прочитані прокламації від губернатора О'Ніла і від посадики Бюсі. 3 реферати виступили мгр Осип Рожка з Стемфорду. Деклямацію „Січневий дзвін“ виголосили Дженіфер і Ро-

берт Хомяк. Дві пісні „Магусенька мені говорила“ і „За тебе, Україно“ відспівала Дарія Сантере.

У вівторок, 17-го січня місцевий відділ УКА взяв участь в підписанні прокламації губернатором О'Нілом у Гартфорді. Цьогорічне святкування відбулося дуже успішно завдяки підтримці української громади Бриджпорту.

Богдан Романів

Свят-Андріївський вечір у Гантерських Карпатах

У морозний зимовий вечір, у навіччя св. Андрея, 13-го грудня 1988 року, гантерська громада вислухала Молебня в честь Беатифікації Слуги Божого Митрополита Андрея. Молебень у церкві відправив наш місцевий о. парох. По Молебні і молитві о. парох накреслив тернистий шлях життя цього Велетня Східної Церкви і нашого народу, який впродовж 40 років трудився і карався за свій народ і церкву.

Покійний Митрополит Андрей був великим опікуном молоді. Доцільною його величній діла, український народ, священники, питомці, молоді, учні шкіл, пластуни, представники різних товариств не лише Львова, але й цілої нашої вужчої Батьківщини — з відданістю щороку у навіччя, а то і в день св. Андрея, приходили, щоб привітати свого улюбленого Велетня-Батька і побажати міцного здоров'я. Найбільш численними були відвідини під час совєтської окупації, так що простори приміщення св. Юра не могли вмістити усіх відвідувачів, які вітали свого знеможеного вже Митрополита.

Вже 30 років Беатифікаційна Комісія працює над проголошенням Слуги Божого Андрея святом. Вечір для прослави і канонізації Митр. Андрея Шептицького о. парох закінчив молитвою „Богородице Діво“.

Відтак наш о. парох просив інж. Андрія Бука,

щоб поділився з присутніми споминами про Свят-Андріївські вичорі-звичай, які наша молоді і жителі на Україні рік-річно справляли на наших землях.

Інж. А. Бук підкреслив, що вечір в честь св. Андрея належить до найбільш поширених, бо із сірої давнини звичаїв.

Один із 12-ти апостолів мав ім'я Андрей і саме з переказу про св. апостола Андрея бере і початок святкування звичаю про св. Андрея. Прелегент у своїй доповіді згадав, що св. Андрей був рибалкою і першим між 12-ма апостолами, що пізнав Христа і пішов за Його покликом, тому й називають його Первозванним. Одна легенда говорить, що св. Андрей Первозваний — апостол Христовий — подорожуючи зі своїми учнями Чорним морем і Дніпром, побачив над Дніпром гори, поблагословив їх і поставив на одній із них Хрест Господній і предкавав віщі слова, що на тих горах постане великий город-місто і Божа ласка здвигне багато церков. Ця легенда — переказ став дійсністю. Так як св. Андрей-апостол предкавав про майбутнє столиці Києва, так воно сповнилося... І наша молоді в Україні у навіччя св. Андрея відгадує своє майбутнє...

Ім'я св. ап. Андрея прибрало собі покійний наш великий Митрополит Андрей Шептицький — Велетень духа, великий опікун моло-

ді, який протягом 44 років на Святогорській горі трудився і страждав за нашу Церкву і народ та залишив по собі незатерту пам'ять і добру згадку по собі.

На рідних землях молоді вже на св. ап. Пилипа допитувалася, у якій хаті будуть справляти Андрей? Цей святоточний вечір наша молоді обходила кожного року, бо вірила, що св. Андрей є опікуном молоді — головню дивач та покровитель подорожжя!

Андріївський вечорницький кінчалася кінчалася спільною вечерею з піснями страв, під час якої дівчата і хлопці разом співали поборжних пісень — колядували і пізно вночі розходились додому. Андріївський вечорницький кінчалася в Україні були справді дуже таємничі і чарівні. У цей вечір хотілось дівчатам і хлопцям заглянути у своє майбутнє. Вже другі пісні співали, а по селі все ще лунали веселі голоси-співи, то молоді поверталися з вечорниць додому...

Дуже гарно і цікаво закінчив своє слово доповідач і у кожного з нас присутніх запит: а як тепер на рідних землях? Чи і далі наша молоді сходиться на свято Андрея?.. Уже 44 роки, як ми покинули рідний край... Сьогодні, напевно, не чути вже веселих Андріївських вечорниць, не лунають свят андріївські пісні і ворожби... Тому треба нам на поселення далі плекати їх і ті гарні наші звичаї передавати нашим дітям і внукам, щоб не забули їх.

Цей гарний вечір закінчив молитвою-співом „Боже Великий, творче Веселійний“.

Присутній

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додів

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER

630 5th Ave., Room 1803

New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі

105-37 64th Avenue

Forest Hills, N.Y. 11375

(718) 459-0111

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

“ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА, НЕВИННА ОСОБА.”

“Я НЕ Є ІВАН ГРОЗНИЙ І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВИДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ШО Я НЕВИННИЙ.”

“МЕНІ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВИДКОМ.”

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK

DEFENSE FUND

P.O. BOX 92819

CLEVELAND, OHIO 44192

У глибокому смутку повідомляємо, що дня 6-го лютого 1989 р., несподівано відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

ПЕТРО ҐУЛА

Приблїти важким горем:

дружина — АНГЕЛІНА

син — ІВАН з дружиною ОФІЛІЄЮ

донька — УЛЯНА ГРИНЕВИЧ з мужем ОРЕСТОМ

внуки — АДРИАН, ТУНЯ, ОЛЬЧИК

та близька Родина в Торонто, Україні і Польщі

Датки зібрані на трині:

200.00 дол. на Народний Музей в Чикаго
200.00 дол. на питомців в Бразилії
200.00 дол. на сиротинець в Бразилії
200.00 дол. на Наукове Т-во ім. Шевченка

В ЗАГАЛЬНОМУ НОМІНАТИ президента Джорджа Буша, за винятком Джана Тавера, не мали майже жадних перепон в одобренні своїх кандидатур. Ще одне одобрення голосами 19 до 0 вийшло від сенатської Комісії Фінансів на л-ра Луїса Саллівана, як секретаря Департаменту здоров'я та громадських послуг. Сенат голосуватиме над його одобренням у вівторок, 28-го лютого н.р. й ніхто не передбачає будь-яких перешкоджень.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу БАФФАЛО, Н. Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 5-го березня 1989 р. о год. 2.30 по пол.
в Українсько-Американському Горожанському
Центрі

205 Military Rd., BUFFALO, N.Y.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням
правом голосу. Члени Управи Окружного Комітету, Конвен-
ційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 304, 360

Гостям, Членам Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильності зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загаль-
них Зборів
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного секретаря УНСоюзу
ВОЛОДИМИРА СОХАНА
9. План праці на бачущий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьме участь.

Володимир Сохан, головний секретар УНС

За УПРАВУ ОКРУГІ:

Роман Конотопський, голова

Василь Сивенький, секретар

Марія Гаравус, касир

Відзначення Січневих роковин в громаді Ньюарк-Ірвінгтон

Відділ УККА попрацю-
вав достатньо над підгото-
вою відзначення 71-их ро-
ковин проголошення IV Уні-
версалу та 70-их роковин
Акту соборності всіх укра-
їнських земель в одну со-
борну державу.

Святкування почалося
вже 10-го січня підписанням
прокламції посадином
міста Юніон, Н. Дж., де
протягом кількох років цей
акт відбувається дуже уро-
чисто, включно з вивіше-
нням українського прапора в
залі урядового будинку, що
відбулося цього року 22-го
січня об 11-й год. перед
полуднем. У цей святковий
імпрезі, виконаний в двох
інших днях, взяли участь 32-
ий Відділ США, місцевий
Відділ Українсько-амери-
канських ветеранів, а також
представники інших органі-
зацій та громадяни на чолі з
о. Іваном Стухляком, сотру-
дником церкви св. Івана
Хрестителя в Ньюарку.

В середу, 11-го січня деле-
гація УККА, що складалася
з членів Управи Відділу,
з представників місцевих
установ і організацій, була
присутня на підписанні
прокламції в будинку
легіслатури в Ньюарку.

У вівторок, 17-го січня до
міського будинку зійшлися
українці, мешканці Мейпл-
вуду на традиційну вже зу-
стріч з посадином Гресмен-
ом, великим приятелем
українців, та членами упра-
ви міста на підписання про-
кламції і усталення дня і
часу вивішення українсько-
го національного прапора з
американським. Цього-
річне підписання прапорів
відбулося 20-го січня о 9:30
рано в присутності групи
українців, зібраних під уря-
довим будинком біля шосе,
з о. Е. Богуславським, на-
стоятелем української
православної церкви св.
Вознесіння в Мейплвуді,
посадином Гресменом та
іншими діячами. Відспіван-
ням національних гімнів
започатковано одностигне-
ве вивішення прапора на
публічному місці.

В той же день інша делега

ція відвідала міську управу
Ньюарку в 10-й годині ран-
ку. Після зустрічі з посади-
ном і підписання проклама-
ції вивішено синьо-жовтий
прапор. В складі делегації
взяв участь о. Богдан Лукій,
парох місцевої католицької
церкви св. Івана Хрестите-
ля і діти школи тої ж парохії
під проводом директора
сестри Марії.

В полудневих годинах
20-го січня в Ірвінгтоні біля
будинку міської управи ви-
соко замайорили українсь-
кий і американський прапори.
Тут біля шосе зкупчи-
лася українська делегація,
що недавно вийшла з місь-
кого будинку, де була при-
сутньою на підписанні про-
кламції посадином.

На закінчення відзначу-
вання Січневих роковин, 22-
го січня, відбувся свято-
чний концерт, підготований
спеціально покликанним Гро-
мадським комітетом під
протекторатом УККА. Кон-
церттова зала Українського
Народного Дому в Ірвінгто-
ні була вповнена вісцями
громадянами наших місцев-
остей. Програма святочно-
го концерту витримана дуже
добре під кожним огля-
дом і була виконана на ви-
сокому рівні. Святочну
доповідь виголосив проф.
Я. Стойко. Слід згадати,
що наші церкви відзначили
теж дуже святочно ці історич-
ні дати.

В парохії при українській
православній церкві св.
Троїхи в Ірвінгтоні, в па-
рохії при українській право-
славній церкві св. Возне-
сіння в Мейплвуді та в
українській католицькій
церкві св. Івана Хрестителя
в Ньюарку були відслужені
Святі Літургії в наміренні
українського народу з від-
повідним словом науки.
Під час Богослуження в
церкві св. Івана Хрестителя
організовано участь взяли
наші комбатанти всіх укра-
їнських формацій, а також
виділи організації прапори
місцевих Відділів та
організованої молоді.

Н. Басняк

Комітет Української Олімпіади закінчив свою діяльність

Пікетна відзначити УСЦАК для Української Олімпій-
ської Комітету.

Горшем, Па. (М. Б-й).
Тут в суботу, 19-го листопа-
да 1988 року, в Спортовому
Центрі "Трибуна" від-
булося кінцеве засідання
Комітету Української Олім-
пії і Здвигу Молоді, який
підготував і зразково пере-
вів Українську Спортову
Олімпіаду в днях 28-го, 29-
го і 30-го травня 1988 року в
Філадельфії.

Засідання проводив І.
Чижович, голова Олімпій-
ського Комітету. В програ-
мі засідання були звітван-
ня спортивного і фінансово-
го референтів, голови комі-
тету і секретаря Контроль-
ної комісії.

Спортовий референт Я.
Козак в своєму звіті ствер-
див, що в Олімпіаді взяли
участь 718 змагунів, які бу-
ли учасниками 775 конку-
ренцій, деякі змагунні зма-
гання в більше як одній кон-
курсії. Було всім родів
спорту. Всі конкурсії було
переведено в змагання і це в
першій мірі була заслуга
ланкових і їх помічників.
Ланковими були: С. Чижо-
вич — копаний м'яч, О. Ко-
лодій і Ю. Тарасюк — легка
атлетика, О. Напора — від-
павання, Р. Сливко — плаван-
ня, Ю. Савчак — теніс, Ю.
Храневич — настільний те-
ніс, С. Новаківський — ша-
хи і Б. Аннюк — голф.

Фінансовий референт І.
Скіра в своєму звіті ствер-
див, що бюджет Олімпіади
виносив 75,000 дол., всіх
приходів було 98,284.55
дол., а розходів — 93,587.89
дол. Отже в шадній на
конті залишилося ще
4,696.66 дол. Після ще дея-
ких видатків на книжку під-
сумків конкурсійних ви-
свідів і докінчення фільму,
ці гроші будуть призначені
для наступної Олімпіади.

Секретар Контрольної
комісії М. Пришляк в звіті
ствердив, що "всі позиції

приходів і розходів є відпо-
відно удокументовані", а
Олімпіаду підготувано і
переведено в змагання і тому
Контрольна комісія вислов-
лює признання проведених
Олімпіади і всім спортовим
клубам.

І. Чижович зробив пере-
гляд праці цілого комітету.
Він заявив, що члени екс-
екутивного комітету працювали
з посвятою і тому Олімпія-
да відбулася успішно. За ту
віддану працю він сказав
подяку всім членам коміте-
ту, а зокрема Екзекутиві.

Після звітванню О. Напо-
ра в імені відсутнього голо-
ви УСЦАК-Схід подякував
комітетові за переведення
праці і вручив І. Чижови-
чеві плякету відзначити за
цілого комітету такого змі-
сту: "Українська Спортова
Центральна Америка і Кана-
да — Схід ошим відзначує
Український Олімпійський
Комітет за вдале і зразкове
переведення Української
Спортової Олімпіади в Фі-
ладельфії в днях 28, 29 і 30
травня 1988 року. Управа".

У висліді довгої дискусії
було стверджено, що у-
країнська громада не побу-
ла громадою на відкриття
Олімпіади (глядачів на три-
буні було приблизно стіль-
ки скільки було змагунів в
парадній церемонії) і тим
не дошнила заходів молоді
в спортивний спосіб відзна-
чити 1000-літній Ювілей
Християнства в Україні.

Присутні одностигне
рекомендували відбутися
слідуючу Олімпіаду в 1992
році, а УСЦАК повинен
часно винести рішення в
справі слідуючої Олімпія-
ди, щоб було досить часу
для її підготовки. Рішено
видати окремою книжкою
підсумки висвідів змагань
останньої Олімпіади. Та-
кож рішено докінчити фільм
на відеоплівці з перебігу
змагань.

Згаданими рішеннями і
рекомендаціями закінчено
останнє засідання Українсь-
кого Олімпійського Комі-
тету, в якому взяли участь
представники спортових
клубів, СУМ і УСЦАК.

HELP WANTED

MOVERS

Part/Full Time
Flexible hours. Largest moving com-
pany in Manhattan. \$7.00-8.00/hr,
plus tips to start. Average \$10.00-
\$12.00/hr. Call Gail between
10 A.M. - 12 P.M.
(212) 996-3500

MOISHE'S

Moving & Storage

МАЄМО НА СКЛАДІ

ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК

Г. ГОЛОСКЕВИЧА

Близько 40,000 слів, видання
дев'яте. Нью Йорк, 1966, стор.
451. Ціна 15.00 дол. за примір-
ник і один долар за пересилку.
Мешканців стеїту Нью Джерсі
обов'язує додати до ціни 6%
продажного податку.

СВОБОДА BOOK STORE

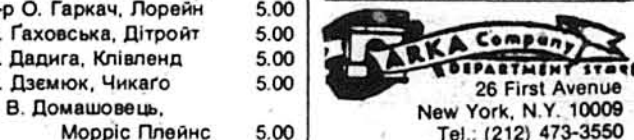
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Пресовий Фонд „Свободи“

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що на-
діслали свою пожертву на фонд „Свободи“ і дитячого жур-
налу „Веселка“ та потверджуємо з подякою висоту одер-
жаної суми.

ЛИСТА Ч. 3

М. Баран, Праттсбург	30.00	Л. Подоляк, Вестмінстер	5.00
Д. Дудар, Стерлінг Гайтс	20.00	І. Присташ, Бетлем	5.00
М. Салдан, Монмут	15.00	Б. Радловський, Елмвуд	5.00
А. Яременко, Мейплвуд	15.00	О. Рак, Лонг Айленд Сіті	5.00
М. Артимів, Філадельфія	10.00	Т. Рибка, Чикаго	5.00
К. Беднарчук, Асторія	10.00	О. Салдит, Амгірст	5.00
Т. Гаїда, Дітроїт	10.00	С. Салевич, Де Франко,	
І. Данильчук, Кемпбелл	10.00	Нью Гейвен	5.00
І. Данишин, Кліфтон	10.00	В. Сидор, Рочестер	5.00
П. Демус, Мокена	10.00	М. Славянська,	
В. Дучинський, Клівленд	10.00	Філадельфія	5.00
М. Залучийський, Бронкс	10.00	Т. Сливинський,	
П. Зарнавський,		Стратфорд	5.00
Філадельфія	10.00	Т. Стефел, Оук Парк	5.00
Е. Катеринюк, Луїсвілл	10.00	І. Тершаковець, Ньюарк	5.00
С. Лехновський,		о. І. Ткачук, Нью Йорк	5.00
Кергонксон	10.00	В. Третяк, Вудгейвен	5.00
д-р Л. Мостович,		П. Чіпіла, Стемфорд	5.00
Лексінгтон	10.00	С. Шепловський, Лорейн	5.00
Т. Новосівський, Дівон	10.00	С. Шумський, Вуд Дейл	5.00
І. Опиник, Бет	10.00	А. Ярош, Чикаго	5.00
Я. Очеретко, Адріан	10.00	М. Гордон, Гартфорд	3.00
М. Приходько,		о. І. Келли, Арлінгтон	3.00
Філадельфія	10.00	І. Борисенко, Піорія	2.00
Б. Робах, Ірвінгтон	10.00	Д. Вітйак, Омага	2.00
М. Савицька, Джамейка	10.00	Б. Волошинович,	
д-р Я. Сидорак,		Ст. Петербург	2.00
Гіллсборо	10.00	М. Дереш, Виппани	2.00
о. М. Федорович,		Г. Дзіка, Вудгейвен	2.00
Чарлрой	10.00	Н. Когут, Воррен	2.00
А. Фещук, Картерет	10.00	В. Костюк, Вудсайд	2.00
Д. Ходнович,		Н. Краєвський, Гіллсайд	2.00
Віпплант	10.00	М. Левчик, Деліо	2.00
А. Чепига, Бостон	10.00	Д. Мельник, Росліндейл	2.00
Я. Чернявський, Скокі	10.00	І. Пліс, Трентон	2.00
С. Чучук, Чикаго	10.00	д-р В. Прокопів, Відспорт	2.00
д-р М. Шигера, Меніпп	10.00	А. Рибальт, Ангстат	2.00
М. Бриквич, Монтреаль	7.00	В. Романюк, Вудгейвен	2.00
М. Андрусик, Воррен	5.00	П. Соломко, Чикаго	2.00
І. Бабяк, Філадельфія	5.00	М. Томків, Накс	2.00
Л. Балюк, Вудгейвен	5.00	І. Тромза-Турчак,	
С. Баричка, Нью Йорк	5.00	Трамбуп	2.00
У. Бейл, Бормен	5.00	Б. Флюнт, Воррен	2.00
О. Бунецька, Вестон	5.00	І. Худий, Асторія	2.00
О. Вахута, Бронкс	5.00	Л. Долинська, Амстердам	1.00
П. Волощук, Дорчестер	5.00		
д-р О. Гарчак, Лорейн	5.00		
О. Гаховська, Дітроїт	5.00		
С. Дагидя, Клівленд	5.00		
О. Дземюк, Чикаго	5.00		
о. В. Домашович,			
Морріс Плейнс	5.00		
М. Дребич, Бронкс	5.00		
С. Дудар, Стемфорд	5.00		
В. Зарицький, Фордс	5.00		
Ю. Зеленьський,			
Ричмонд Гілл	5.00		
М. Іваницький, Потакен	5.00		
В. Іванчик, Рочестер	5.00		
П. Карпів, Вашингтон	5.00		
В. Ковач, Стратфорд	5.00		
П. Когутка, Бруклін	5.00		
П. Маркевич, Ютика	5.00		
М. Марушка, Чикаго	5.00		
Л. Медичкий, Парма	5.00		
Ю. Нікифорук,			
Міннеаполіс	5.00		
Я. Обершин, Джамейка	5.00		
С. Онуфрій, Оудон	5.00		
О. Пешкевич, Парк Ридж	5.00		

НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ДАРУНКІВ — кераміка, різьба,
вишивки, карточки.

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ПУІС НАГІРРО — директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуговування ЦИРА і ЧЕСНА

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey

Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавін-
Брук і перенесенням тіл-
них Останків з різних країн
світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ

з різноманітних матеріалів

на цвинтарях св. Андрія в Бавін-
Брук, св. Духа в Гемптонбур-
гу та інших

ВІДОМА СОПІДНА

ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — український

ВОЛОДИМИР

БІЛЯНСЬКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ

О. ПОБАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу

включно від 9:30 до 12:00 по пол.

На бажання і для вигоди клієн-
та радо відведемо до Вашого
дому з проєктами і порадами

UKRAINIAN NATIONAL SERVICE

Управа Українського

Національного Цвинтаря-
Пам'ятника та мавзолею

поважає всі справи

пов'язані з похороном і по-
хованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE

Washington, D.C. 20746

Tel.: (301) 568-0630

MAIL: PO Box 430

Dunkirk, MD 20754

Приймається оголошення СВЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі